

Din intervențiile minunate ale Maicii Domnului

Era în luna mai în anul 1909.

În satul Havari-Amaliada din județul Ilias, preot paroh și dascăl era părintele Timoleon. Era căsătorit, avea trei fiice, iar pe preteasa lui o chema Patrula.

Într-o sâmbătă seară, după ce preteasa își făcuse rugăciunea și se întinsese în pat să se culce, dintr-o dată vede cum candela de la iconostas începe să tremure și să se stingă. Apoi ca din senin, se arată o femeie frumoasă înconjurată de o lumină strălucitoare, care stătea pe marginea patului ei.

Preotul se duse și el la culcare, cu ceva timp mai devreme, în camera de alături.

Preteasa zise cu repeziciune către făptura cerească:

– Nu sta acolo.

Credea că va sta pe marginea patului.

Împărăteasa cerurilor îi răspunse răstit, pe de o parte, dar și cu o voce dulce, pe de alta:

– Nu sunt aceea care crezi tu că sunt! Să-i spui preotului să vorbească în biserică enoriașilor și în tot satul că trebuie să se pocăiască, altfel o să se întâmple un mare rău.

Și zicând aceasta, a dispărut. Preteasa, înfricoșată, i-a povestit imediat preotului Timoleon această întâmplare deosebită, iar el a crezut-o.

În acest fel, timp de trei duminici preotul i-a chemat pe toți creștinii la pocăință, zicându-le că acest lucru este porunca Maicii Domnului, altfel o să-i vină un mare rău.

Din nefericie, însă, sătenii nu l-au crezut pe părintele Timoleon, și nici pe preteasă.

Și, în trei luni, pe data de 2 iulie 1909, în zori de zi, în timp ce aproape toți erau scufundați în somn, a venit un cutremur mare, care a despicat satul în două. Cele mai multe dintre case s-au întors cu fața în jos, iar morții au fost cu sutele, pe care i-au cărat în grămezi cu căruțele.

Foarte multe dinte familii au părăsit gospodăriile, însă casa și familia acestui evlavios preot au rămas neatinse, fără

nici cea mai mică stricăciune.

(Protopresbiter Stefanos K. Anagnostopoulos, Trăire și cunoaștere în credința ortodoxă, vol. 1)

❖ S-a întâmplat la Sf. Mănăstire a Sfântului Dionisie din Zakynthos:

Odată, ni s-a stricat moara la mănăstire și nu mai aveam făină pentru pâine. Ne-am gândit, ne-am sfătuit unul cu altul și am hotărât să trimitem două scrisori către Mănăstirea noastră din Zakynthos, scrisori pe care să le punem în două sticle mari, bine strânse, alături de câțiva bani. Le-am însemnat cu semnul Sfintei Cruci în fața icoanei Maicii Domnului „Bucuria tuturor” și înaintea sfințelor moaște ale Sfântului Dionisie și le-am dat drumul în mare. În acele scrisori, scrisesem și ora când „am trimis poșta”. În puțin timp, una dintre sticle a ajuns în portul Katakolon, iar cealaltă pe țărmul Kyparissi. Cel care găsisse sticla pe țărmul Katakolon a mers și a chemat oamenii pentru a se minuna cum acea sticlă ajunsese așa repede la ei, având în vedere că insulele erau la o distanță de 42 de mile! Mai apoi a trimis scrisoarea la Zakynthos, la mănăstire, iar în trei zile a fost trimis meșterul pentru repararea morii.

(Arhimandritul Hrisostom Ghelbesi)